

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Gvilielmo Pondio. Cùm Antenoream medicinæ lauream assumpsisset, indè
vsquè ab Vrbe gratulatur. Ode XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

Tu quoque Tyrrheno regum lustraris honore,
 Romuleæ nil lucis egenus.
 At cum puniceum Titan induxit amictum,
 Ille dies ita gratior orbi
 Subiecto; nobis ita palla clientibus ardens
 Augebit, LEOPOLDE, ferenum
 Vultus dulce tui. Fraternalis surgis ab urna
 Sic Phœnix optatus in auras,
 Aut roseus veluti suppresso Castore Pollux.
 O veniat lux alma, precamur,
 Lux niueâ signanda notâ! mœx iusta cerebro
 Ausonij hora Iouis parituro
 Pallada constabit: vel, si de pectore mittat,
 Doctum aliquid Tritonidis instar.
 Nimirum, Princeps, te Musæ viuere talem
 Haud alio sub Apolline rutæ
 Iam nouere diu: tu das felicibus esse
 Vatribus, hi præconia tollunt.
 Quos ego voce sequar cœli per nubila cygnos
 Tybridis è ripis minor ales.
 Quid tum, si minor ales? & est sua gratia picæ:
 Perpetuo te picæ loquetur.

GVILIELMO PONDIO.

*Cum Antenoream medicina lauream assumpsisset;
 inde usque ab Vrbe gratulatur.*

O D E XI.

A Vdijt ingentem sonitum Tybris pater, & se
 Erexit urna turbidus: Quis mihi victor, ait,
 Rursum fræna parat? quis ouanti iungere ponte
 Nostrum laborat gurgitem, capta trophæa sequens?
 Altus iô clamorque virum, clangorque tubarum
 Iô triumphæ personat; Roma, triumphæ, refert.
 Dixerat hæc pauitans. Parce, ô Tyberine, moueri
 Phœbæus excepit Padus; iussa capesso ducis.
 Ponte

Ponte feram tantos haud indignatus honores,
 Mequè ipse calcandum nouo subijciam decori.
 Latoi stirps magna Dei est, Epidaurius heros,
 Paterna quem scientia clarat, & artis amor.
 Ille Machaonios succos, herbasque potentes
 Obiectat agris sedulo, ruraque membra facit.
 O te felicem, ter te, GVLIELME, beatum!
 Quem propter arctant cornua Tybris & Eridanus?
 Testis sum pugnae, ripa dum forte sedebam,
 Quà Thuscus allambit latex nobile Martis opus.

HILARIONIS RANCATI,
 ORD. CISTERCIENSIS;

*Basilicae S. Crucis in Hierusalem Abbatis,
 omni ex parte religiosa bonitas.*

ODE XII.

Ille alter, habuit simile qui nomen tibi
 RANCATE, primum (canere nec versu licet)
 Vitæ quietem gestiens omni procùl
 Strepitu parare, lucidæ tyro plagæ,
 Populo relicto, & vrbe cum fumo & foro,
 Syluæ beatus incola optatum tulit.
 Tu pacis huius artifex mirus, locum
 Haud quæris æquè. Straueras mentis fretum
 Samius magister, sedis internæ memor.
 Hinc semper albi fluxit auspiciū status.
 Venale non stat otium: mango, iustitor,
 Nec qui rubentis aduehit gazam maris,
 Ostendit vnquam. Solus id animus facit.
 Sibi quisque proprio gignit & claudit sinu?
 Sed qualis iste est, ô Pater, nulli datus
 Nisi destinato, corporis motor tui.
 Hoc corde & ore, quantus attonitâ scholam
 Post te trahebas Vrbe! tum linguâ impotens
 Proferre verba, verba discebat Quiritis

Au